

Brussel, 17 mei 2023
(OR. en)

9312/23

LIMITE

JAI 608
COPEN 147
DROIPEN 68
ENFOPOL 234
CODEC 846

Interinstitutioneel dossier:
2022/0398(COD)

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
nr. vorig doc.:	8501/23
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de definitie van strafbare feiten en sancties voor de schending van beperkende maatregelen van de Unie - Algemene oriëntatie

I. ACHTERGROND

- Op 2 december 2022 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de definitie van strafbare feiten en sancties voor de schending van beperkende maatregelen van de Unie.¹ De rechtsgrondslag voor het voorstel was gelegd door Besluit (EU) 2022/2332 van de Raad van 28 november 2022 betreffende het aanmerken van de schending van beperkende maatregelen van de Unie als een vorm van criminaliteit die voldoet aan de in artikel 83, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie genoemde criteria.²

¹ Doc. 15653/22.

² PB L 308 van 29.11.2022, blz. 18.

2. Het voorstel was gebaseerd op de beoordeling dat het noodzakelijk is minimumvoorschriften vast te leggen betreffende de definitie van strafbare feiten en sancties met betrekking tot de schending van beperkende maatregelen van de Unie, teneinde de doeltreffende toepassing van beperkende maatregelen van de Unie, de integriteit van de interne markt in de Unie en een hoog niveau van veiligheid binnen de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te waarborgen.

II. WERKZAAMHEDEN IN DE GROEP

3. Na de indiening van het voorstel hebben de Groep justitiële samenwerking in strafzaken (Groep Copen) en de JBZ-raden het voorstel onder het Tsjechische en het Zweedse voorzitterschap van de Raad besproken.
4. Tijdens het Zweedse voorzitterschap lag het zwaartepunt van de besprekingen op artikel 3 (*Schending van beperkende maatregelen van de Unie*). Hoewel de delegaties het eens waren met de inhoud van de bepaling, zijn er aanpassingen aangebracht om onder meer te zorgen voor duidelijkheid over de wijze waarop de strafbare feiten zich verhouden tot begrippen en materiële bepalingen in instrumenten van de Unie inzake beperkende maatregelen. De tekst in de bijlage lijkt evenwichtig te zijn, waarbij de samenhang van de tekst wordt gewaarborgd en rekening wordt gehouden met de belangen van alle lidstaten.
5. Na de vergadering van de JBZ-raden en -deskundigen van 28 april 2023 en om te bevestigen dat de tekst ter voorbereiding van de algemene oriëntatie van de Raad aan het Coreper kon worden voorgelegd, is een informele stilzwijgende procedure gehouden over een tekst die identiek is aan de tekst in de bijlage bij deze nota. De informele stilzwijgende procedure is op 11 mei om 17.00 uur afgesloten zonder bezwaar van enige delegatie.

III. CONCLUSIE

6. Derhalve

wordt het Comité van permanente vertegenwoordigers verzocht:

- het akkoord over de tekst van het voorstel voor een richtlijn in bijlage³ dezes te bevestigen; en
- de Raad aan te bevelen tot een algemene oriëntatie over deze tekst te komen;

wordt de Raad verzocht:

- tot een algemene oriëntatie over de tekst in bijlage dezes te komen, die de basis zal vormen voor de onderhandelingen met het Europees Parlement in het kader van de gewone wetgevingsprocedure (art. 294 VWEU).

³ Wijzigingen ten opzichte van het originele voorstel zijn **vetgedrukt** of aangeduid met [...].

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD betreffende de definitie van strafbare feiten en sancties voor de schending van beperkende maatregelen van de Unie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 83, lid 1,

Gezien Besluit (EU) 2022/2332 van de Raad van 28 november 2022 betreffende het aanmerken van de schending van beperkende maatregelen van de Unie als een vorm van criminaliteit die voldoet aan de in artikel 83, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie genoemde criteria, en met name artikel 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om de doeltreffende toepassing van de beperkende maatregelen van de Unie, de integriteit van de interne markt in de Unie en een hoog niveau van veiligheid in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te waarborgen, moeten er minimumvoorschriften worden vastgesteld voor de definitie van strafbare feiten en sancties met betrekking tot de schending van die beperkende maatregelen van de Unie.
- (2) Beperkende maatregelen van de Unie, zoals maatregelen betreffende de bevrozing van tegoeden en economische middelen, het verbod op het beschikbaar stellen van tegoeden en economische middelen en het verbod op binnenkomst op of doorreis via het grondgebied van een lidstaat, alsook sectorale economische **en financiële** maatregelen en wapenembargo's, zijn een essentieel instrument voor de bevordering van de doelstellingen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid ("**GBVB**"), zoals bepaald in artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie ("VEU"). Deze doelstellingen omvatten het beschermen van de waarden, veiligheid, onafhankelijkheid en integriteit van de Unie, het consolideren en ondersteunen van de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en de beginselen van het internationaal recht, **en** het handhaven van de internationale vrede, het voorkomen van conflicten en het versterken van de internationale veiligheid overeenkomstig de doelstellingen en beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties.

- (3) Om de doeltreffende toepassing van beperkende maatregelen van de Unie te waarborgen, moeten de lidstaten beschikken over doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties voor de schending van die beperkende maatregelen van de Unie, met inbegrip van de daarin vastgestelde verplichtingen, zoals verslaglegging. Het is ook noodzakelijk dat die sancties gericht zijn tegen omzeiling van de beperkende maatregelen van de Unie.
- (4) Om de beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend te kunnen toepassen, **moeten er gemeenschappelijke [...] minimumvoorschriften worden vastgesteld voor de definities van strafbare gedragingen [...] die inbreuk maken op de verbodsbepalingen en verplichtingen in de beperkende maatregelen van de Unie.** De lidstaten moeten ervoor zorgen dat dit gedrag een strafbaar feit vormt wanneer dit opzettelijk geschiedt [...], **voor zover het een inbreuk vormt op een verbod dat of een verplichting die is vastgelegd in een beperkende maatregel van de Unie of in een nationale bepaling ter uitvoering van een beperkende maatregel van de Unie, indien nationale uitvoering van deze maatregelen vereist is[...].** De richtlijn moet alleen betrekking hebben op ernstige schendingen. Zij moet derhalve niet van toepassing zijn op schendingen in verband met tegoeden, economische middelen, goederen, diensten, transacties of activiteiten met een waarde van minder dan 10 000 EUR. Voorts moeten onbeduidende gevallen van schendingen in verband met reisverboden van het toepassingsgebied worden uitgesloten. Het begrip "onbeduidende gevallen" moet volgens het nationaal recht worden uitgelegd. Aangezien deze richtlijn slechts minimumvoorschriften vastlegt, kunnen de lidstaten beslissen of zij hun nationale strafrecht tot dergelijke gedragingen uitbreiden. De uitsluiting van bepaalde schendingen van het toepassingsgebied van deze richtlijn doet geen afbreuk aan de verplichtingen in beperkende maatregelen van de Unie om ervoor te zorgen dat schendingen strafbaar worden gesteld met doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke of andere sancties.

- 4a. Beperkende maatregelen van de Unie kunnen voorzien in uitzonderingen in de vorm van vrijstellingen of afwijkingen van de daarin vervatte verbodsbepalingen. Deze zijn bijzonder belangrijk, bijvoorbeeld voor de verlening van humanitaire hulp. Een gedraging waarvoor een vrijstelling geldt waarin een beperkende maatregel van de Unie voorziet of die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten is toegestaan door middel van een afwijking overeenkomstig een beperkende maatregel van de Unie, mag niet worden beschouwd als een schending van een beperkende maatregel van de Unie. De lidstaten zullen er bij de uitvoering van deze richtlijn rekening mee houden dat overeenkomstig het internationaal humanitair recht, het recht inzake gewapende conflicten en beperkende maatregelen, de uitvoeringsregels de verstrekking van humanitaire hulp overeenkomstig de beginselen van onpartijdigheid, menselijkheid, neutraliteit en onafhankelijkheid niet in de weg mogen staan.**
- 4b. Om beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend te kunnen toepassen, zijn met name gemeenschappelijke minimumvoorschriften nodig voor schending van maatregelen tot bevrozing van vermogensbestanddelen die zijn vastgelegd in de desbetreffende verordeningen van de Raad. Deze maatregelen omvatten het verbod om tegoeden of economische middelen al dan niet rechtstreeks ter beschikking te stellen aan of ten behoeve van natuurlijke personen of rechtspersonen, entiteiten of lichamen waarop maatregelen tot bevrozing van vermogensbestanddelen van toepassing zijn, alsmede de verplichting om alle tegoeden en economische middelen te bevriezen die toebehoren aan of eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van dezelfde personen, entiteiten of lichamen.**
- 4c. De beperkende maatregelen van de Unie voorzien ook in inreisbeperkingen (reisverboden), die het voorwerp van deze richtlijn moeten uitmaken. Voor dergelijke maatregelen, die gewoonlijk zijn vastgelegd in een op grond van artikel 29 VEU vastgesteld besluit van de Raad en door middel van nationale wetgeving worden uitgevoerd, moeten de lidstaten de nodige maatregelen nemen om de binnenkomst op of doorreis via hun grondgebied van de natuurlijke personen op wie beperkende maatregelen van de Unie van toepassing zijn, te beletten.**

- 4d. Het aangaan of voortzetten van enige vorm van transactie, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, financiële transacties, alsmede de gunning of voortzetting van de uitvoering van overheidsopdrachten of concessieovereenkomsten die binnen het toepassingsgebied van de richtlijnen inzake overheidsopdrachten vallen, met een derde staat, organen van een derde staat, entiteiten en lichamen die eigendom zijn of onder zeggenschap staan van een derde staat of organen van een derde staat, moeten eveneens als een strafbaar feit worden beschouwd, voor zover een beperkende maatregel van de Unie dat verbiedt.**
- 4e. Bovendien moeten er voorschriften worden vastgesteld inzake het verbod om goederen of diensten te verhandelen, in te voeren, uit te voeren, te verkopen, aan te kopen, over te dragen, door te voeren of te vervoeren. De schending van dergelijke verbodsbepalingen, alsmede het al dan niet rechtstreeks verlenen van technische bijstand, tussenhandel-diensten, verzekering en andere diensten in verband met die goederen of diensten, moeten worden beschouwd als een strafbaar feit. Daartoe omvat het begrip goederen producten, zoals militaire technologie en uitrusting, goederen, software en technologie, die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen of in de bijlagen I en IV bij Verordening (EU) 2021/821.**
- 4f. Daarnaast zijn er voorschriften nodig betreffende op grond van het GBVB vastgestelde sectorale economische en financiële maatregelen, met name voorschriften inzake het verlenen van financiële diensten of het verrichten van financiële activiteiten die op grond van beperkende maatregelen van de Unie verboden of beperkt zijn. Dergelijke financiële diensten en activiteiten omvatten, maar zijn niet beperkt tot, financiering en financiële bijstand, het verlenen van beleggingen en beleggingsdiensten, het uitgeven van overdraagbare effecten en geldmarktinstrumenten, het aanvaarden van deposito's, het verlenen van gespecialiseerde diensten inzake financieel berichtenverkeer, het verhandelen van bankbiljetten, het verlenen van ratingdiensten en het verstrekken van cryptoactiva en -portemonnees.**

- 4g. Deze maatregelen hebben ook betrekking op voorschriften betreffende de verlening van andere diensten die op grond van beperkende maatregelen van de Unie verboden of beperkt zijn. Deze diensten omvatten, maar zijn niet beperkt tot, het verlenen van juridisch advies, vertrouwensdiensten, diensten met betrekking tot public relations, boekhouding, auditing, boekhoudkundige en belastingadviesdiensten, advies op het gebied van bedrijfsvoering en management, IT-advies, omroep-, architectuur- en ingenieursdiensten.
- (5) Om beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend te kunnen toepassen, **zijn** ook gemeenschappelijke **minimumvoorschriften nodig voor de** strafrechtelijke definities van gedragingen waarmee een beperkende maatregel van de Unie wordt omzeild.
- (6) [...] **Een wijdverspreid voorbeeld van omzeiling is de praktijk waarbij aangewezen personen en entiteiten tegoeden, eigendommen of economische middelen aan een derde overdragen** om beperkende maatregelen van de Unie te omzeilen [...]. Indien dit gedrag afkomstig is van **aangewezen natuurlijke personen of vertegenwoordigers van aangewezen entiteiten of lichamen**, valt het derhalve onder de bij deze richtlijn geharmoniseerde omschrijving van omzeiling. **Bovendien vormt de praktijk waarbij onjuiste of misleidende informatie wordt verstrekt om te verhullen dat een aangewezen persoon, entiteit of lichaam de uiteindelijke eigenaar of begunstigde is van tegoeden of economische middelen waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn, ook een omzeiling van beperkende maatregelen van de Unie. Dit gedrag valt derhalve onder de bij deze richtlijn geharmoniseerde omschrijving van omzeiling.**

- 6a. Het niet naleven van de meldingsplicht en de samenwerkingsverplichting moet ook als omzeiling worden beschouwd, voor zover een overeenkomstige meldingsplicht en verplichting om samen te werken met de bevoegde administratieve autoriteiten is vastgelegd in een beperkende maatregel van de Unie.
- 6c. Om beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend te kunnen toepassen, zijn er gemeenschappelijke minimumvoorschriften nodig voor de strafrechtelijke definitie van gedragingen die schending of niet-vervulling inhouden van de specifieke voorwaarden in het kader van door de bevoegde autoriteiten verleende vergunningen om bepaalde activiteiten uit te voeren die bij gebreke van een dergelijke vergunning op grond van een beperkende maatregel van de Unie verboden of beperkt zijn. Elke activiteit die zonder vergunning wordt uitgevoerd, zou dan een schending van dergelijke maatregelen vormen en kan, naargelang het geval, worden beschouwd als een inbreuk op maatregelen tot bevrozing van vermogensbestanddelen, reisverboden, wapenembargo's of andere sectorale economische en financiële maatregelen.

(7) Beoefenaars van juridische beroepen, zoals gedefinieerd door de lidstaten, moeten onder deze richtlijn vallen.[...] Er moeten echter vrijstellingen worden verleend van elke verplichting om informatie te melden die **zij ontvangen, of die** is verkregen [...], **van een van hun cliënten** in het kader van [...] het bepalen van de rechtspositie van **hun cliënt** [...] **of bij het verdedigen of vertegenwoordigen van die cliënt tijdens, of betreffende, gerechtelijke procedures, met inbegrip van het verstrekken van advies over het instellen of vermijden van dergelijke procedures.** Daarom moet **dergelijk** juridisch advies [...] onderworpen blijven aan de geheimhoudingsplicht, tenzij de beoefenaar van een juridisch beroep deelneemt aan schending van beperkende maatregelen van de Unie, het juridisch advies wordt verstrekt met het oog op schending van beperkende maatregelen van de Unie, of de beoefenaar van een juridisch beroep weet dat de cliënt juridisch advies inwint met het oog op schending van beperkende maatregelen van de Unie.[...].

8. [...]

9. [...].
10. De sancties voor de strafbare feiten moeten doeltreffend, afschrikkend en evenredig zijn. Daartoe moeten minimumniveaus voor de maximale gevangenisstraf voor natuurlijke personen worden vastgesteld. Er moeten ook aanvullende sancties of maatregelen beschikbaar zijn in de strafprocedures. Zij **kunnen** [...] geldboeten omvatten, rekening houdend met het feit dat de schending van beperkende maatregelen van de Unie doorgaans wordt ingegeven door economische overwegingen.

- (10a) Uitlokking van, medeplichtigheid aan en poging tot het plegen van strafbare feiten in de zin van de richtlijn moeten ook strafbaar worden gesteld.
- (11) Aangezien rechtspersonen ook onderworpen zijn aan beperkende maatregelen van de Unie, moeten **zij** ook [...] aansprakelijk worden gesteld voor strafbare feiten die verband houden met schending van beperkende maatregelen van de Unie **in de zin van [...]** deze richtlijn. **Onder "rechtspersonen" wordt verstaan iedere juridische entiteit die deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke recht bezit, met uitzondering van staten of overheidslichamen in de uitoefening van het overheidsgezag en van publiekrechtelijke internationale organisaties. Lidstaten waarvan het nationaal recht voorziet in strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, moeten ervoor zorgen dat hun nationaal recht voorziet in doeltreffende, afschrikkende en evenredige soorten en niveaus van strafrechtelijke sancties, zoals vastgelegd in deze richtlijn, teneinde de doelstellingen ervan te verwezenlijken. Lidstaten waarvan het nationaal recht niet voorziet in strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, moeten ervoor zorgen dat hun nationaal recht voorziet in doeltreffende, afschrikkende en evenredige soorten en niveaus van niet-strafrechtelijke sancties, zoals vastgelegd in deze richtlijn, teneinde de doelstellingen ervan te verwezenlijken. De maximumbedragen van de in deze richtlijn vastgelegde geldboeten voor de in deze richtlijn vermelde strafbare feiten moeten ten minste gelden voor de ernstigste vormen van die strafbare feiten. Er moet rekening worden gehouden met de ernst van de gedraging en de individuele, financiële en andere omstandigheden van de rechtspersonen om ervoor te zorgen dat de opgelegde sanctie doeltreffend, afschrikkend en evenredig is. Wat de maximumbedragen van geldboeten in het nationaal recht betreft, kunnen de lidstaten ofwel een percentage van de totale wereldwijde omzet van de betrokken rechtspersoon gebruiken, ofwel het maximumbedrag van de geldboeten in absolute cijfers vaststellen. De lidstaten moeten bij de omzetting van deze richtlijn beslissen welke optie zij kiezen.**

(11a) Indien de lidstaten bij het bepalen van de aan rechtspersonen op te leggen geldboeten ervoor kiezen het criterium van de totale wereldwijde omzet van een rechtspersoon te gebruiken, moeten zij bij de omzetting van deze richtlijn beslissen of zij de totale wereldwijde omzet berekenen op basis van het boekjaar voorafgaand aan het boekjaar waarin het strafbare feit is gepleegd, of van het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het besluit tot oplegging van de geldboete is genomen. Voorts moeten zij overwegen te voorzien in voorschriften voor gevallen waarin het niet mogelijk is het bedrag van een geldboete te bepalen op basis van de totale wereldwijde omzet van de rechtspersoon in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het strafbare feit is gepleegd, of in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het besluit tot oplegging van de geldboete is genomen. In dergelijke gevallen moet het mogelijk zijn rekening te houden met andere criteria, zoals de totale wereldwijde omzet in een van de overige voorafgaande boekjaren. Indien deze voorschriften inhouden dat de bedragen van de geldboeten in absolute cijfers worden vastgesteld, hoeven de maximumbedragen van de boeten niet overeen te komen met de bij deze richtlijn als minimale vereiste vastgestelde bedragen voor maximale geldboeten die worden uitgedrukt in absolute cijfers.

(11b) Indien de lidstaten kiezen voor maximumbedragen van geldboeten die in absolute cijfers worden vastgesteld, moeten die bedragen in het nationaal recht worden vastgelegd. De hoogste bedragen van dergelijke geldboeten moeten van toepassing zijn op de ernstigste vormen van de bij deze richtlijn bepaalde strafbare feiten die door financieel sterke rechtspersonen worden gepleegd. De lidstaten kunnen een besluit nemen over de methode voor de berekening van die bedragen van de geldboeten, met inbegrip van specifieke voorwaarden voor de hoogste bedragen van die geldboeten. De lidstaten moet worden verzocht de bedragen van de in absolute cijfers vastgestelde geldboeten regelmatig te evalueren in het licht van de inflatiepercentages en andere schommelingen van de monetaire waarde, in overeenstemming met de procedures die in hun nationaal recht zijn vastgelegd. De lidstaten die niet de euro als munteenheid hebben, moeten in hun munteenheid maximumbedragen voor geldboeten vaststellen die overeenkomen met de in deze richtlijn vastgelegde bedragen in euro's op de datum van de vaststelling van deze richtlijn. Die lidstaten wordt verzocht de bedragen regelmatig te evalueren, ook in het licht van de evolutie van de wisselkoers.

(11c) De bepaling van de maximumbedragen van de geldboeten doet geen afbreuk aan de discretionaire bevoegdheid van rechters of rechterlijke instanties om in strafzaken in individuele gevallen passende sancties op te leggen. Aangezien in deze richtlijn geen minimumbedragen voor geldboeten worden vastgelegd, moeten de rechters of rechterlijke instanties in elk geval passende sancties opleggen, rekening houdend met de individuele, financiële en andere omstandigheden van de betrokken rechtspersoon en de ernst van de gedraging. Hoewel rekening moet worden gehouden met het maximumbedrag van de geldboete waarin deze richtlijn voor het respectieve strafbare feit voorziet, hoeft de effectieve in een individueel geval opgelegde geldboete niet overeen te komen met het bij deze richtlijn bepaalde maximumbedrag van een geldboete.

- (12) Een verdere onderlinge aanpassing en doeltreffendheid van de in de praktijk opgelegde sancties moet worden bevorderd door middel van gemeenschappelijke verzwarende omstandigheden die, **in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het nationaal recht**, de ernst van het gepleegde strafbare feit weerspiegelen. Het begrip verzwarende omstandigheden moet worden opgevat als feiten die de nationale rechter of rechterlijke instantie in staat stellen voor hetzelfde strafbare feit een hogere straf uit te spreken dan die welke zonder deze feiten zou zijn uitgesproken, of als de mogelijkheid om meerdere strafbare feiten cumulatief in aanmerking te nemen om de strafmaat te verhogen. De lidstaten moeten voorzien in de mogelijkheid van ten minste één van deze **opvattingen van** verzwarende omstandigheden overeenkomstig de toepasselijke regels inzake verzwarende omstandigheden die in hun rechtsstelsel zijn vastgesteld. In ieder geval moet het aan de rechter of de rechterlijke instantie blijven om te bepalen of de straf moet worden verhoogd, rekening houdend met alle omstandigheden van het individuele geval.
- (13) De lidstaten **kunnen**[...] er, **in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het nationaal recht**, ook voor zorgen dat wanneer de dader de bevoegde autoriteiten informatie verstrekt die zij anders niet hadden kunnen verkrijgen **en op basis waarvan zij** andere daders **kunnen** identificeren of voor de rechter brengen, of bewijsmateriaal **kunnen** vinden, dit als verzachtende omstandigheid kan worden beschouwd.

- (14) De door beperkende maatregelen van de Unie opgelegde bevroering van tegoeden en economische middelen is van administratieve aard. Als zodanig moet deze worden onderscheiden van bevroeringsmaatregelen van strafrechtelijke aard als bedoeld in Richtlijn 2014/42/EU[...]. **De lidstaten moeten de bevroering en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van de in de onderhavige richtlijn bedoelde strafbare feiten mogelijk maken. De lidstaten die door Richtlijn 2014/42/EU gebonden zijn, moeten dit overeenkomstig die richtlijn doen.**
- (15) In de specifieke situatie waarin de aangewezen persoon **of de vertegenwoordiger van een aangewezen entiteit of lichaam bepaalde strafbare feiten in verband met de omzeiling van een beperkende maatregel van de Unie pleegt of eraan deelneemt, zoals:** i) het **overdragen** [...] van tegoeden of economische middelen die eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van een aangewezen persoon, entiteit of lichaam, die op grond van een beperkende maatregel van de Unie[...] **moeten worden bevroren**, [...] aan een derde **om die tegoeden of economische middelen te verbergen**; of ii) **het verstrekken van onjuiste of misleidende informatie** [...] om het feit te **verhullen** dat een **aangewezen** persoon, entiteit of lichaam [...] de uiteindelijke eigenaar of begunstigde is van tegoeden of economische middelen, **moeten de tegoeden en economische middelen waarop de beperkende maatregelen van de Unie van toepassing zijn, kunnen worden bevroren of geconfisqueerd, ook wanneer zij geen hulpmiddelen of opbrengsten in de zin van Richtlijn 2014/42/EU zouden zijn.** In die omstandigheden kan de aangewezen persoon, de aangewezen entiteit, of het aangewezen lichaam, als gevolg van het verbergen of verhullen, toegang blijven hebben tot de tegoeden of economische middelen waarop beperkende maatregelen van de Unie van toepassing zijn, en deze volledig blijven gebruiken of erover beschikken. Dergelijke tegoeden of economische middelen moeten **derhalve worden bevroren en geconfisqueerd, overeenkomstig de in Richtlijn 2014/42/EU vastgelegde waarborgen, met inbegrip van de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel in individuele gevallen. Er mag geen afbreuk worden gedaan aan de rechten van derden te goeder trouw.** [...]

- (16) Gezien met name de wereldwijde activiteiten van de plegers van illegale gedragingen die onder deze richtlijn vallen, in combinatie met de grensoverschrijdende aard van de strafbare feiten en de mogelijkheid van grensoverschrijdend onderzoek, moeten de lidstaten rechtsmacht instellen om dergelijk gedrag doeltreffend te bestrijden.
- (17) De lidstaten moeten voorschriften vaststellen inzake verjaringstermijnen die nodig zijn om strafbare feiten in verband met de schending van beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend te kunnen bestrijden, onverminderd nationale regels die geen verjaringstermijnen voor onderzoek, vervolging en handhaving bevatten. **Indien het de lidstaten is toegestaan af te wijken van de verjaringstermijnen, mits die termijn door bepaalde handelingen kan worden gestuit of geschorst, kunnen deze handelingen overeenkomstig het rechtsstelsel van elke lidstaat worden bepaald.**
- (18) Om een doeltreffend, geïntegreerd en samenhangend handhavingssysteem te waarborgen, moeten de lidstaten interne samenwerking en communicatie tussen alle actoren in de administratieve en strafrechtelijke handavingsketen organiseren.

(19) [...]

(20) **Personen als bedoeld in artikel 4 van Richtlijn (EU) 2019/1937 van het Europees Parlement en de Raad⁴ die** [...] aan de bevoegde autoriteiten **in het kader van hun werkzaamheden verkregen** informatie melden over eerdere, lopende of geplande schendingen van beperkende maatregelen van de Unie, met inbegrip van pogingen om deze te omzeilen, **lopen het risico op represailles.** [...] **Dergelijke meldingen van klokkenluiders kunnen de handhaving versterken omdat er** informatie **wordt gegeven over** bijvoorbeeld [...] feiten betreffende schendingen van beperkende maatregelen van de Unie, de omstandigheden **ervan** en de betrokken personen, ondernemingen en derde landen. Daarom moet ervoor worden gezorgd dat er adequate regelingen worden getroffen om klokkenluiders in staat te stellen **vertrouwelijke kanalen te gebruiken**, de bevoegde autoriteiten te waarschuwen en hen te beschermen tegen represailles. Daartoe moet worden vastgelegd dat Richtlijn (EU) 2019/1937 [...] ⁵ van toepassing is op het melden van schendingen van beperkende maatregelen **van de Unie** en op de bescherming van personen die dergelijke schendingen melden, **volgens de daarin vastgestelde voorwaarden.**

⁴ Richtlijn (EU) 2019/1937 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2019 inzake de bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden (PB L 305 van 26.11.2019, blz. 17).

⁵ [...]

(21) Om schendingen van beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend te kunnen onderzoeken en vervolgen, moeten degenen die verantwoordelijk zijn voor het onderzoek naar of de vervolging van zulke strafbare feiten, kunnen gebruikmaken van doeltreffende onderzoeksmiddelen, **indien en voor zover het gebruik van die onderzoeksmiddelen passend is en in verhouding staat tot de aard en de ernst van de strafbare feiten zoals gedefinieerd in het nationaal recht. Indien die strafbare feiten volgens het nationaal recht als ernstig kunnen worden beschouwd en kunnen worden ingedeeld onder de strafrechtelijke kwalificatie van schending van beperkende maatregelen, moeten er onderzoeksmiddelen**, zoals die welke worden gebruikt bij de bestrijding van georganiseerde criminaliteit of andere ernstige misdrijven, **beschikbaar zijn**. Bij het gebruik van die middelen overeenkomstig het nationaal recht moet gericht worden gewerkt en moet rekening worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel en met de aard en de ernst van de strafbare feiten waarop het onderzoek betrekking heeft, en moet het recht op bescherming van persoonsgegevens worden nageleefd.

(21a) Om ervoor te zorgen dat schendingen van beperkende maatregelen van de Unie doeltreffend worden onderzocht en vervolgd, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten samenwerken via en met Europol, Eurojust en het Europees Openbaar Ministerie (EOM), binnen hun respectieve bevoegdheden en in overeenstemming met het toepasselijke rechtskader. Deze bevoegde autoriteiten moeten ook onderling en met de Commissie informatie uitwisselen over praktische kwesties.

- (22) Een wijziging van Richtlijn (EU) 2018/1673 inzake de strafrechtelijke bestrijding van het witwassen van geld⁶ moet ervoor zorgen dat schending van beperkende maatregelen van de Unie overeenkomstig die richtlijn wordt beschouwd als een basisdelict voor het witwassen van geld.
- (23) De doelstellingen van deze richtlijn, namelijk te zorgen voor gemeenschappelijke **minimumvoorschriften voor de definities** van strafbare feiten in verband met schending van beperkende maatregelen van de Unie en de beschikbaarheid van doeltreffende, afschrikkende en evenredige strafrechtelijke sancties voor ernstige strafbare feiten die verband houden met schending van beperkende maatregelen van de Unie, kunnen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, maar kunnen vanwege de reikwijdte en de gevolgen van deze richtlijn beter op het niveau van de Unie worden verwezenlijkt, rekening houdend met het inherente grensoverschrijdende karakter van schending van beperkende maatregelen van de Unie en het potentieel ervan om verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie om de internationale vrede en veiligheid te waarborgen en de gemeenschappelijke waarden van de Unie te handhaven, te ondermijnen. De Unie kan derhalve maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 VEU vastgelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

⁶ Richtlijn (EU) 2018/1673 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 inzake de strafrechtelijke bestrijding van het witwassen van geld (PB L 284 van 12.11.2018, blz. 22).

- (24) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waaronder het recht op vrijheid en veiligheid, de bescherming van persoonsgegevens, de vrijheid van ondernemerschap, het recht op eigendom, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht, het vermoeden van onschuld en de rechten van de verdediging, met inbegrip van het recht om zichzelf niet te belasten en het zwijgrecht, het legaliteitsbeginsel, met inbegrip van het beginsel van niet-terugwerkende kracht van sancties en evenredigheid van strafbare feiten en sancties, alsmede het ne bis in idem-beginsel. Deze richtlijn beoogt de volledige eerbiediging van die rechten en beginselen te waarborgen en zij moet dienovereenkomstig worden toegepast.

- (25) Bij de uitvoering van deze richtlijn moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de procedurele rechten van verdachten of beklaagden in strafprocedures worden geëerbiedigd. In dit verband mogen de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn geen afbreuk doen aan de verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van het Unierecht inzake procedurele rechten in strafrechtelijke procedures, met name de Richtlijnen 2010/64/EU⁷, 2012/13/EU⁸, 2013/48/EU⁹, (EU) 2016/343¹⁰, (EU) 2016/800¹¹ en (EU) 2016/1919¹² van het Europees Parlement en de Raad.
- (26) Gezien de dringende noodzaak om natuurlijke personen en rechtspersonen die betrokken zijn bij schending van beperkende maatregelen van de Unie, ter verantwoording te roepen, moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om binnen **12** [...] maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen.

⁷ Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures (PB L 280 van 26.10.2010, blz. 1).

⁸ Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (PB L 142 van 1.6.2012, blz. 1).

⁹ Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (PB L 294 van 6.11.2013, blz. 1).

¹⁰ Richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn (PB L 65 van 11.3.2016, blz. 1).

¹¹ Richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure (PB L 132 van 21.5.2016, blz. 1).

¹² Richtlijn (EU) 2016/1919 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2016 betreffende rechtsbijstand voor verdachten en beklaagden in strafprocedures en voor gezochte personen in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel (PB L 297 van 4.11.2016, blz. 1).

(26a) De strafbaarstelling van schendingen van beperkende maatregelen van de Unie uit hoofde van deze richtlijn moet ervoor zorgen dat deze schendingen in elke lidstaat als strafbaar feit worden gesanctioneerd en uitspraken ter zake in elke lidstaat uitvoerbaar zijn. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie moeten de lidstaten in het kader van hun nationale rechtsorde alle maatregelen treffen die nodig zijn om de volle werking van de richtlijn overeenkomstig het ermee beoogde doel te verzekeren. De lidstaten kunnen de vorm en middelen voor de uitvoering van dit vereiste kiezen; daarvoor hoeven niet altijd specifieke uitdrukkelijke wettelijke bepalingen te worden vastgesteld, maar er moet worden voor gezorgd dat de bepalingen van deze richtlijn worden uitgevoerd met een onbetwistbare dwingende kracht en met de specificiteit, nauwkeurigheid en duidelijkheid die nodig zijn om te voldoen aan het vereiste van rechtszekerheid, en dat adequate bekendheid wordt gegeven aan krachtens EU-regelgeving vastgestelde nationale maatregelen, zodat de door dergelijke maatregelen geraakte rechtssubjecten in staat zijn de omvang van hun rechten en verplichtingen te kennen.

(27) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het VEU en het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze richtlijn; deze is derhalve niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat.

(28) [...]

[...] Overeenkomstig artikel 3 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het VEU en het VWEU, heeft Ierland bij brief van **3 maart 2023**[...] kennisgegeven van zijn wens deel te nemen aan de vaststelling en toepassing van deze richtlijn,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze richtlijn worden minimumvoorschriften vastgesteld voor de definitie van strafbare feiten en sancties met betrekking tot schending van beperkende maatregelen van de Unie.

Artikel 2

Toepassingsgebied [...]

1)[...] Deze richtlijn is van toepassing op schendingen van beperkende maatregelen van de Unie. [...]

[...][...][...][...][...]

Artikel 2a

Definities

2)[...] Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "beperkende maatregelen van de Unie": beperkende maatregelen die door de Unie zijn vastgesteld op grond van artikel 29 VEU of artikel 215 VWEU;

- b) "aangewezen persoon, entiteit of lichaam": **een** natuurlijke persoon, rechtspersoon, entiteit[...] of lichaam [...] onderworpen [...] aan beperkende maatregelen van de Unie[...];
- c) "tegoeden": **financiële activa en voordelen van enigerlei aard, met inbegrip van, maar niet beperkt tot:**
- i) contanten, cheques, geldvorderingen, wissels, postwissels en andere betaalmiddelen;
 - ii) deposito's bij financiële instellingen of andere entiteiten, saldi op rekeningen, schulden en schuldbewijzen;
 - iii) in het openbaar en onderhands verhandelde waardepapieren en schuldbewijzen, inclusief aandelen, certificaten van waardepapieren, obligaties, promesses, warrants, schuldbekentenissen en derivatencontracten;
 - iv) rente, dividenden of andere inkomsten uit of waarde voortkomende uit of gegenereerd door tegoeden;
 - v) krediet, recht op compensatie, garanties, uitvoeringsgaranties of andere financiële verplichtingen;
 - vi) kredietbrieven, cognossementen, koopbrieven;
 - vii) bewijsstukken van belangen in fondsen of financiële middelen;
 - viii) cryptoactiva **in de zin van Verordening xxx/2023 betreffende markten in cryptoactiva**,¹³

¹³ Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende markten in cryptoactiva en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 ...

- d) "economische middelen": activa van enigerlei aard, materieel of immaterieel, roerend of onroerend, die geen tegoeden zijn, maar kunnen worden gebruikt om tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen;
- e) "bevriezing van tegoeden": voorkoming van mutatie, overdracht, wijziging, gebruik of inzet van, toegang tot of omgang met tegoeden, op welke wijze ook, met als gevolg wijziging van hun omvang, bedrag, locatie, eigenaar, bezit, onderscheidende kenmerken, bestemming of andere wijzigingen waardoor het gebruik van bedoelde tegoeden, inclusief het beheer van een beleggingsportefeuille, mogelijk wordt gemaakt;
- f) "bevriezing van economische middelen": het voorkomen van het gebruiken van economische middelen om op enigerlei wijze tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen, inclusief, maar niet daartoe beperkt, door deze te verkopen, verhuren of verhypothekeren.

Artikel 3

Schending van beperkende maatregelen van de Unie

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het **volgende gedrag [...], voor zover het een inbreuk vormt op een verbod dat of een verplichting die is vastgelegd in een beperkende maatregel van de Unie of in een nationale bepaling ter uitvoering van een beperkende maatregel van de Unie, indien nationale uitvoering vereist is, een strafbaar feit vormt, wanneer dit opzettelijk geschiedt [...].**
- 2.[...] [...]:

- a) het ter beschikking stellen van tegoeden of economische middelen aan of ten behoeve van een aangewezen persoon, entiteit of lichaam, in strijd met een **bij [...]** een beperkende maatregel van de Unie **opgelegd** verbod;
- b) het niet-bevriezen [...] van tegoeden of economische middelen die toebehoren aan, eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van een aangewezen persoon, entiteit of lichaam, in strijd met een bij een beperkende maatregel van de Unie **omschreven** verplichting [...];
- c) de toegang van aangewezen natuurlijke personen tot het grondgebied van een lidstaat **of hun doorreis over** het grondgebied van een lidstaat mogelijk maken, in strijd met een bij een beperkende maatregel van de Unie **opgelegd** verbod;
- d) het aangaan **of voortzetten** van transacties met een derde staat, organen van een derde staat, entiteiten **of** [...] lichamen die eigendom zijn of onder zeggenschap staan van een derde staat of organen van een derde staat, die verboden of beperkt zijn door beperkende maatregelen van de Unie, **met inbegrip van de gunning of verdere uitvoering van overheidsopdrachten of concessieovereenkomsten**;
- e) het verhandelen, invoeren, uitvoeren, verkopen, aankopen, overdragen, doorvoeren of vervoeren van **goederen [...]**, alsmede het verlenen van tussenhandeldiensten, **technische bijstand** of andere diensten in verband met die goederen [...], **in strijd met een bij een beperkende maatregel van de Unie opgelegd verbod**;

- f) het verstrekken van financiële **diensten of het uitvoeren van financiële** activiteiten die op grond van beperkende maatregelen van de Unie verboden of beperkt zijn [...];
- g) het verstrekken van andere diensten die op grond van beperkende maatregelen van de Unie verboden of beperkt zijn [...];
- h) het omzeilen van een beperkende maatregel van de Unie door:
 - i) het **overdragen** [...] van tegoeden of economische middelen die eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van een aangewezen persoon, entiteit of lichaam, die op grond van een beperkende maatregel van de Unie[...] **moeten worden bevroren, [...] aan een derde om die tegoeden of economische middelen te verbergen;**
 - ii) **het verstrekken van onjuiste of misleidende informatie [...] om het feit te verhullen** dat een **aangewezen** persoon, entiteit of lichaam [...] de uiteindelijke eigenaar of begunstigde is van tegoeden of economische middelen, **die op grond van een beperkende maatregel van de Unie moeten worden bevroren**[...];

- iii) het niet-voldoen door een aangewezen **natuurlijke** persoon **of door een vertegenwoordiger van een aangewezen** entiteit of lichaam aan een **bij beperkende maatregelen van de Unie opgelegde** verplichting [...] om tegoeden of economische middelen die onder de rechtsmacht van een lidstaat vallen, en die toebehoren aan, eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van die aangewezen **persoon of vertegenwoordiger**, te melden;
- iv) het niet-voldoen aan een **bij** beperkende maatregelen van de Unie **opgelegde** verplichting [...] om [...] **tijdens de uitoefening van beroepswerkzaamheden verkregen** informatie te verstrekken aan de bevoegde administratieve autoriteiten over **bevroren** tegoeden of economische middelen [...] of informatie over tegoeden **of** [...] economische middelen op het grondgebied van de lidstaten die toebehoren aan, eigendom zijn, in het bezit zijn of onder zeggenschap staan van aangewezen personen, entiteiten of lichamen, en die niet zijn bevroren;
- v)[...] [...]

- i) het schenden van of niet voldoen aan de voorwaarden in het kader van door de bevoegde autoriteiten verleende vergunningen om bepaalde activiteiten uit te voeren die bij gebreke van een dergelijke vergunning op grond van een beperkende maatregel van de Unie verboden of beperkt zijn.

- 2a. De lidstaten kunnen bepalen dat de in lid 1, punten a), b) en h), van dit artikel bedoelde schendingen geen strafbaar feit vormen indien het gaat om tegoeden of economische middelen met een waarde van minder dan 10 000 EUR.**
- 2b. De lidstaten kunnen bepalen dat de in lid 1, punten d) tot en met g) en i), van dit artikel bedoelde schendingen geen strafbaar feit vormen indien het gaat om goederen, diensten, transacties of activiteiten met een waarde van minder dan 10 000 EUR.**
- 2c. De lidstaten kunnen bepalen dat de in lid 1, punt c), van dit artikel bedoelde inbreuk in onbeduidende gevallen geen strafbaar feit vormt.**

3.[...] [...]

4.[...] [...]

5. Niets in lid **1** mag worden opgevat als een verplichting voor beoefenaars van juridische beroepen om informatie te melden die **zij ontvangen van, of die is verkregen over [...], een van hun cliënten** in het kader van [...] het **bepalen** van de rechtspositie van **hun cliënt [...]** of **bij het verdedigen of vertegenwoordigen van die cliënt tijdens, of betreffende, gerechtelijke procedures, met inbegrip van het verstrekken van advies over het instellen of vermijden van dergelijke procedures. [...]**

6.[...] [...] [...] [...]

Artikel 4

Uitlokking, medeplichtigheid en aanzetting, en poging

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat uitlokking van, medeplichtigheid aan en aanzetting tot een in artikel 3 genoemd strafbaar feit strafbaar worden gesteld.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat pogingen tot het plegen van een van de in artikel 3, lid **1**[...], punten a), **d)** tot en met g)[...] **en** punt h), i) **en** ii) [...], genoemde strafbare feiten strafbaar worden gesteld.

Artikel 5

Strafrechtelijke sancties voor natuurlijke personen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten strafbaar worden gesteld met doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 3 genoemde strafbare feiten kunnen worden bestraft met een maximumsanctie die een gevangenisstraf inhoudt.
3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 3, lid 1, punt h), iii) [...] en iv), genoemde strafbare feiten strafbaar worden gesteld met een maximumsanctie van ten minste één jaar gevangenisstraf wanneer het gaat om tegoeden of economische middelen ter waarde van ten minste 100 000 EUR.[...]

4. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 3, lid 1, punten a) **en b)**, **en** [...] punt h), i) en ii), [...] genoemde strafbare feiten strafbaar worden gesteld met een maximumsanctie van ten minste vijf jaar gevangenisstraf wanneer het gaat om tegoeden of economische middelen ter waarde van ten minste 100 000 EUR **[op de datum waarop het strafbare feit is gepleegd]**. [...] [...]
- 4a. **De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 3, lid 1, punten d) tot en met g) en punt i), genoemde strafbare feiten strafbaar worden gesteld met een maximumsanctie van ten minste vijf jaar gevangenisstraf wanneer het gaat om goederen, diensten, transacties of activiteiten ter waarde van ten minste 100 000 EUR [op de datum waarop het strafbare feit is gepleegd]. Indien het in artikel 3, lid 1, punt e), genoemde strafbare feit betrekking heeft op producten die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen of op producten voor tweëërlei gebruik die zijn opgenomen in de bijlagen I en IV bij Verordening (EU) 2021/821, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het strafbaar wordt gesteld met een maximumsanctie van ten minste vijf jaar gevangenisstraf, ongeacht de waarde van de betrokken producten.**
- 4b. **De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de drempel van ten minste 100 000 EUR ook kan worden gehaald door middel van een reeks gerelateerde gelijksoortige strafbare feiten als bedoeld in artikel 3, lid 1, wanneer deze door dezelfde dader zijn gepleegd.**

5. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat natuurlijke personen die strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 3 en 4 hebben gepleegd, onderworpen kunnen worden aan aanvullende **strafrechtelijke of niet-strafrechtelijke sancties of maatregelen, waaronder [...] geldboeten.**

Artikel 6

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. De lidstaten [...] zorgen **ervoor** dat **rechtspersonen** aansprakelijk **kunnen** worden gesteld voor de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten, **indien deze tot hun voordeel zijn** [...] gepleegd **door** individueel of als **lid** van een orgaan van de rechtspersoon **handelende personen die in** de rechtspersoon een leidende positie **bekleden, op grond van:**
- a) de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen;
 - b) de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen;
 - c) de bevoegdheid om binnen de rechtspersoon toezicht uit te oefenen.
2. [...] De lidstaten zorgen **er eveneens voor** dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld wanneer, als gevolg van gebrekkig toezicht of gebrekkige controle door een in lid 1 bedoelde persoon, strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 3 en 4 ten voordele van **de** [...] rechtspersoon konden worden gepleegd door een persoon die onder haar gezag staat.

3. De aansprakelijkheid van een rechtspersoon krachtens de leden 1 en 2 van dit artikel sluit [...] strafvervolgning van natuurlijke personen die als dader, uitlokker of medeplichtige bij een strafbaar feit als bedoeld in de artikelen 3 en 4 betrokken zijn, niet uit.

Artikel 7

[...]Sancties tegen rechtspersonen

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat [...] een rechtspersoon die uit hoofde van artikel 6 aansprakelijk is gesteld, **kan worden gestraft met** doeltreffende, evenredige en afschrikkende **strafrechtelijke en niet-strafrechtelijke sancties of maatregelen** [...], waaronder strafrechtelijke of niet-strafrechtelijke **geldboeten** [...] en eventuele andere **strafrechtelijke en niet-strafrechtelijke sancties of maatregelen**, zoals:

a-1) uitsluiting van het recht op door de overheid verleende voordelen of steun;

a-2) uitsluiting van toegang tot overheidsfinanciering, waaronder aanbestedingsprocedures, subsidies en concessies;

- a) verbod om bedrijfsactiviteiten uit te voeren;
- b) intrekking van vergunningen en toestemmingen voor het uitoefenen van activiteiten die tot het plegen van het strafbare feit hebben geleid;
- c) plaatsing onder toezicht van de rechter;
- d) gerechtelijke ontbinding;

e) sluiting van vestigingen die zijn gebruikt voor het plegen van het strafbare feit.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat voor rechtspersonen die uit hoofde van artikel [...] **6** aansprakelijk worden gesteld, de in artikel 3, lid 1 [...], genoemde strafbare feiten **strafbaar worden gesteld met strafrechtelijke of niet-strafrechtelijke geldboeten, waarvan het bedrag evenredig is aan de ernst van de gedraging en de individuele, financiële en andere omstandigheden van de betrokken rechtspersoon. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het maximumbedrag van de geldboeten niet minder bedraagt dan:**

a) 1 % van de totale wereldwijde omzet van de rechtspersoon in het boekjaar voorafgaand aan het **jaar waarin het strafbare feit is gepleegd, of in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het besluit tot oplegging van de geldboete is genomen**, voor de in artikel 3, lid 1 [...], punt h), **iii) tot en met iv)**, bedoelde strafbare feiten, en 5 % van de totale wereldwijde omzet van de rechtspersoon in het boekjaar voorafgaand aan het **jaar waarin het strafbare feit is gepleegd, of in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het besluit tot oplegging van de geldboete is genomen, voor de in artikel 3, lid 1, punten a) tot en met g), punt h), i) en ii), en punt i), genoemde strafbare feiten;**

dan wel

b) een bedrag ter hoogte van 8 miljoen EUR voor de in artikel 3, lid 1 [...], punt h), **iii) tot en met iv)**, genoemde strafbare feiten en 40 miljoen EUR voor in artikel 3, lid 1 [...], punten a) tot en met g), punt h), i) en ii), en punt i), genoemde strafbare feiten.

Bij het vaststellen van de geldboeten op grond van artikel 7, lid 2, punt a), kunnen de lidstaten voorschriften vaststellen voor gevallen waarin het niet mogelijk is het bedrag van de geldboete te bepalen op basis van de totale wereldwijde omzet van de rechtspersoon in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het strafbare feit is gepleegd, of in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin het besluit tot oplegging van de geldboete is genomen.

3.[...] [...]

Artikel 8

Verzwarende omstandigheden

Voor zover de volgende omstandigheden niet reeds deel uitmaken van de bestanddelen van de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, **in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het nationaal recht**, een of meer van de volgende omstandigheden als verzwarende omstandigheden kunnen worden beschouwd:

- a) het strafbare feit is gepleegd in het kader van een criminele organisatie in de zin van Kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad¹⁴;
- b) het strafbare feit is gepleegd door een professionele dienstverlener in strijd met zijn **of haar** beroepsverplichtingen;

¹⁴ Kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad van 24 oktober 2008 ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit (PB L 300 van 11.11.2008, blz. 42).

- c) het strafbare feit is gepleegd door een overheidsfunctionaris bij de uitvoering van zijn **of haar** taken **of door een andere persoon die een openbare functie uitoefent**[...]
- d)[...] [...].

Artikel 9

Verzachtende omstandigheden

Mits dit niet reeds een verplichting uit hoofde van beperkende maatregelen van de Unie is, **kunnen** [...] de lidstaten de nodige maatregelen **nemen** om ervoor te zorgen dat met betrekking tot de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten **en in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het nationaal recht** [...] **het verstrekken door** de dader [...] **aan** de bevoegde autoriteiten **van** informatie die zij anders niet hadden kunnen verkrijgen, **op basis waarvan zij** andere daders kunnen identificeren of voor de rechter **kunnen** brengen, **of het verstrekken door** de dader **aan** [...] de bevoegde autoriteiten **van** informatie die zij anders niet hadden kunnen verkrijgen, **op basis waarvan zij bewijsmateriaal kunnen verzamelen, als verzachtende omstandigheid kan worden beschouwd.**

Artikel 10

Bevriezing en confiscatie

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de bevrozing en confiscatie van de hulpmiddelen die zijn gebruikt bij en van de opbrengsten van de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten mogelijk te maken. De lidstaten die gebonden zijn door Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad doen dit overeenkomstig die richtlijn.

2. De lidstaten nemen **ook** de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat tegoeden of economische middelen die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen van de Unie ten aanzien waarvan de aangewezen **natuurlijke** persoon **of de vertegenwoordiger van een** aangewezen entiteit of [...] lichaam een strafbaar feit als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt h), i) **of ii)**, pleegt of eraan deelneemt [...], **kunnen worden bevroren en geconfisqueerd. De lidstaten doen dit in overeenstemming met de waarborgen van Richtlijn 2014/42/EU, waaronder de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel in individuele gevallen. Dit lid doet geen afbreuk aan de rechten van derden te goeder trouw.**

Artikel 11

Regels over rechtsmacht

1. [...] De lidstaten nemen de nodige maatregelen om hun rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten, indien:
- a) het strafbare feit geheel of gedeeltelijk is gepleegd op zijn grondgebied [...];
 - b) het strafbare feit is gepleegd aan boord van [...] **een schip of een luchtvaartuig dat in die lidstaat is geregistreerd of er de vlag van voert;**
 - c) de **dader** onderdaan [...] van die lidstaat is.
 - d)[...] [...]
 - e) [...]
 - f) [...]

- 1a. Een lidstaat stelt de Commissie in kennis van zijn besluit om zijn rechtsmacht uit te breiden naar een of meerdere van de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten die buiten zijn grondgebied zijn gepleegd, indien:**
- a) de dader ingezetene van die lidstaat is;**
 - b) de dader een ambtenaar van die lidstaat is die handelt in het kader van de uitoefening van zijn of haar ambt;**
 - c) het strafbare feit is gepleegd ten voordele van een op het grondgebied van die lidstaat gevestigde rechtspersoon;**
 - d) het strafbare feit is gepleegd ten voordele van een rechtspersoon met betrekking tot alle geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied verrichte zakelijke activiteiten.**
- 2. Wanneer een in de artikelen 3 en 4 genoemd strafbaar feit onder de rechtsmacht van meer dan één lidstaat valt, werken deze lidstaten samen om te bepalen welke lidstaat de strafprocedure moet voeren. In voorkomend geval wordt de zaak overeenkomstig artikel 12 van Kaderbesluit 2009/948/JBZ van de Raad¹⁵ naar Eurojust verwezen.**

¹⁵ Kaderbesluit 2009/948/JBZ van de Raad van 30 november 2009 over het voorkomen en beslechten van geschillen over de uitoefening van rechtsmacht bij strafprocedures (PB L 328 van 15.12.2009, blz. 42).

3. In de in lid 1, punt c), bedoelde gevallen nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de uitoefening van hun rechtsmacht niet afhangt van de voorwaarde dat strafvervolgning slechts kan worden ingesteld [...] **nadat** de staat van de plaats waar het strafbare feit is gepleegd, **een aanklacht heeft geformuleerd**.

Artikel 12

Verjaringstermijnen

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te voorzien in een verjaringstermijn waardoor de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten voldoende lange tijd nadat zij zijn gepleegd, nog aan onderzoek, strafvervolgning, een proces en een rechterlijke beslissing kunnen worden onderworpen, zodat die strafbare feiten effectief kunnen worden aangepakt.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat strafbare feiten als bedoeld in de artikelen 3 en 4 die kunnen worden bestraft met een maximumsanctie van ten minste vijf jaar gevangenisstraf, gedurende ten minste vijf jaar vanaf het tijdstip waarop het strafbare feit is gepleegd, aan onderzoek, strafvervolgning, een proces en een rechterlijke beslissing kunnen worden onderworpen.
- 3.[...] [...]
4. [...] **3.** De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de **uitvoering** mogelijk te maken van:
 - a) een gevangenisstraf van meer dan een jaar; dan wel
 - b) een gevangenisstraf in geval van een strafbaar feit waarop een maximumsanctie van ten minste **vijf** [...] jaar gevangenisstraf staat,

die na een definitief vonnis wegens een strafbaar feit genoemd in de artikelen 3 en 4 kan worden opgelegd gedurende ten minste vijf jaar vanaf de datum van de definitieve veroordeling. [...]

4. **In afwijking van de leden 2 en 3 kunnen de lidstaten een verjaringstermijn van minder dan vijf jaar, doch niet minder dan drie jaar, vaststellen, mits die termijn door bepaalde handelingen kan worden gestuit of geschorst.**

Artikel 13

Coördinatie en samenwerking tussen bevoegde autoriteiten binnen een lidstaat

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om passende mechanismen in te stellen voor coördinatie en samenwerking [...] tussen al hun bevoegde administratieve, rechtshandavings- en justitiële autoriteiten.

Deze mechanismen **kunnen het volgende omvatten** [...]:

- a) overeenstemming over gemeenschappelijke prioriteiten en het verband tussen strafrechtelijke en administratieve handhaving;
- b) uitwisselen van informatie voor strategische en operationele doeleinden, **binnen de grenzen van de toepasselijke voorschriften;**
- c) raadpleging bij individuele onderzoeken, **binnen de grenzen van de toepasselijke voorschriften;**
- d) uitwisseling van beste praktijken;
- e) bijstand aan [...] beroepsbeoefenaars die zich bezighouden met aangelegenheden die relevant zijn voor onderzoek naar en vervolging van strafbare feiten in verband met schending van beperkende maatregelen van de Unie,

onder meer, indien nodig, in de vorm van gespecialiseerde coördinatieorganen, memoranda van overeenstemming tussen bevoegde autoriteiten, nationale handhavingsnetwerken en gezamenlijke opleidingsactiviteiten.

Artikel 14

*Melding van **schendingen van beperkende maatregelen van de Unie**[...] en bescherming van personen die **dergelijke schendingen** [...] melden*

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat [...] Richtlijn (EU) 2019/1937¹⁶ [...] van toepassing is op **melding van de in de artikelen 3 en 4 van deze richtlijn genoemde schendingen van beperkende maatregelen van de Unie en op de bescherming van personen die [...] dergelijke schendingen melden, overeenkomstig de voorwaarden daarin.**

Artikel 15

Onderzoeksmiddelen

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat er doeltreffende **en evenredige** onderzoeksmiddelen [...] ter beschikking staan voor het onderzoeken of vervolgen van de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten. **Indien het om ernstige strafbare feiten gaat, worden speciale onderzoeksmiddelen, zoals diegene die worden ingezet bij de bestrijding van georganiseerde criminaliteit, beschikbaar gesteld.**

¹⁶ Richtlijn (EU) 2019/1937 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2019 inzake de bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden (PB L 305 van 26.11.2019, blz. 17).

Artikel 16

Samenwerking tussen de autoriteiten van de lidstaten, de Commissie, Europol, Eurojust en het Europees Openbaar Ministerie

1. Onverminderd de regels inzake grensoverschrijdende samenwerking en wederzijdse rechtshulp in strafzaken, werken de autoriteiten van de lidstaten, Europol, Eurojust, het EOM en de Commissie binnen de grenzen van hun respectieve bevoegdheden samen bij de bestrijding van de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten. Daartoe verlenen de Commissie, en in voorkomend geval Europol en Eurojust, technische en operationele bijstand om de coördinatie van onderzoeken en vervolgingen door de bevoegde autoriteiten te vergemakkelijken.
2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen ook regelmatig met de Commissie en andere bevoegde autoriteiten informatie uit over praktische kwesties, met name omzeilingspraktijken, bv. structuren om de uiteindelijk begunstigden van en de zeggenschap over tegoeden te verbergen.

Artikel 17

Wijzigingen van Richtlijn (EU) 2018/1673

Aan artikel 2, punt 1, van Richtlijn (EU) 2018/1673 wordt het volgende punt toegevoegd:

"w) schending van beperkende maatregelen van de Unie.".

Artikel 18

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [PB — gelieve de datum in te voegen — [...] 12 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] aan de richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder de richtlijn vallende gebied vaststellen.
2. Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De methode voor deze verwijzing wordt vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 19

Evaluatie en verslaglegging

1. Uiterlijk op [PB – gelieve de datum in te voegen – twee jaar na het verstrijken van de omzettingstermijn] dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in waarin wordt beoordeeld in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben genomen om aan deze richtlijn te voldoen. De lidstaten verstrekken de Commissie de nodige gegevens voor het opstellen van dat verslag.
2. Onverminderd **verslagleggingsverplichtingen** die zijn vastgelegd in andere rechtshandelingen van de Unie, dienen de lidstaten jaarlijks bij de Commissie de volgende statistieken over de in de artikelen 3 en 4 genoemde strafbare feiten in, **voor zover deze op centraal niveau in de betrokken lidstaat beschikbaar zijn**:
 - a) het aantal keren dat er strafvervolgning is ingesteld, het aantal keren dat een onderzoek heeft geleid tot seponering, het aantal keren dat een berechting heeft geleid tot een vrijspraak en tot een veroordeling, en het aantal lopende strafrechtelijke procedures;

- b) de soorten en de hoogte van de sancties die zijn opgelegd wegens schending van beperkende maatregelen van de Unie.
3. De lidstaten dienen de in lid 2 bedoelde statistische gegevens bij de Commissie in met behulp van de door de Commissie ingestelde specifieke **verslagleggingsinstrumenten**.
4. Uiterlijk op [PB – gelieve de datum in te voegen – vijf jaar na afloop van de omzettingsperiode] verricht de Commissie een evaluatie van het effect van deze richtlijn en dient zij een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad. De lidstaten verstrekken de Commissie de nodige gegevens voor het opstellen van dat verslag.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter